

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
4. november 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 38 (L 201) af 25. september 2014

Spørgsmål

Vil ministeren besvare spørgsmål 25 under den forudsætning, at arbejdsudbudsubstitutionselasticiteten udgør 0,1 for begge køn og for alle indkomstniveauer?

Svar

Besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201) følger finansministeriets sædvanlige regneprincipper. Som en del af disse regneprincipper indgår, at den gennemsnitlige lønvægtede substitutionselasticitet udgør 0,1 pct, jf. *Fordeling og incitament 2002, kapitel 7, Finansministeriet, juni 2002* samt *Lavere skat på arbejde – Skattekommissionens forslag til skattereform, kapitel 3, bilag 1, februar 2009*. Dette gennemsnit dækker over variation på tværs af køn og indkomstniveau, jf. *besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 37 af 25. september 2014 (L 201)*¹.

Det har dog vist sig, at forudsætningerne fra bevarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201) ikke på alle punkter var korrekte.

Nedenfor er gengivet en korrigeret udgave af tabel 1 fra besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201). I forhold til den oprindelige besvarelse er arbejdsudbudsvirkningen ved en nedsættelse af registreringsafgiften (punkt g. i tabel 1) nedjusteret fra 9.730 personer til 7.330 personer. Samtidig er den samlede nedsættelse af registreringsafgiften opjusteret fra 11,5 til 11,8 mia. kr. (før tilbageløb og adfærd). Det afspejler dels en genberegning af den resulterende timeeffekt (i forbindelse med en korrektion af forholdet mellem provenu og arbejdsudbud), dels en mindre forøgelse af den forudsatte selvfinansieringsgrad af forslaget (se også fodnote 6 til tabel 1).

¹ Disse forskelle i substitutionselasticiteten på tværs af køn og indkomstniveau bygger på empiriske estimater, jf. *Frederiksen, Graversen og Smith, Overtime Work, Dual Job Holding and Taxation, 2001*. Artiklen finder, at kvinder reagerer kraftigere end mænd på ændringer i marginallønnen efter skat, hvilket understøttes af andre empiriske studier, samt at substitutionselasticiteten er aftagende med lønindkomsten.

Tabel 1

Virkning på offentlige finanser, arbejdsudbud og indkomstfordeling af forskellige skattnedsættelser med en provenuvirkning efter tilbageløb og afledt adfærd på 5 mia. kr.

	Mindreprovenu		Arbejdsudbud			Indkomstfordeling (Gini)
	Før tilbageløb	Efter tilbageløb og adfærd	I alt	Time- Deltagelses- effekt		
	Mia. kr.		Personer			
a. Nedsættelse af topskattesatsen med 9,5 pct.-point ¹⁾	9,1	5,0	6.450	6.320	130	0,55
b. Topkattegrænsen øges med 405.900 kr.	9,2	5,0	7.880	7.710	170	0,52
c. Beskæftigelsesfradraget øges med 3,8 pct.-point ²⁾	7,3	5,0	2.540	600	1.940	0,02
d. Nedsættelse af bundskattesatsen med 0,7 pct.-point ¹⁾	7,1	5,0	2.020 ³⁾	1.900	120 ³⁾	0,04
e. Nedsættelse af AM-bidraget med 0,8 pct.-point ⁴⁾	6,9	5,0	1.290	1.280	10	-0,00
f. Generel afgiftsnedsættelse ⁵⁾	6,9	5,0	1.290	1.280	10	-0,00
g. Nedsættelse af registreringsafgiften ⁶⁾	11,8	5,0	7.330	5.740	1.590	0,11 ⁷⁾

Anm.: Beregningerne er foretaget med udgangspunkt i 2022-skatte regler i 2015-niveau (se dog fodnote 6 for så vidt angår beregningerne af punkt g.). I beregningen af provenuvirkning efter tilbageløb er antaget en tilbageløbsfaktor på 24½ pct. Der er i beregningerne ikke fuldt ud taget højde for virkninger af lavere beskatning af fremtidige pensionsudbetalinger samt fremtidige skatteindtægter fra evt. afledte øgede pensionsindbetalinger.

- 1) Det skrå skatte loft sænkes tilsvarende.
- 2) Det maksimale beskæftigelsesfradrag øges parallelt hermed, dvs. med 12.600 kr.
- 3) I forhold til besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201) er deltageseffekten i dette eksperiment korrigeret fra 1.120 til 120 personer og den samlede arbejdsudbudseffekt 3.020 til 2.020 personer.
- 4) En ændring i AM-bidraget er i dette eksperiment antaget at påvirke provenuet gennem en direkte effekt fra alle erhvervsindkomster, samt en indirekte effekt fra en ændring i alle progressionsgrænser og alle overforsler (herunder SU). Der er i eksperimentet ikke taget højde, for at en ændring i AM-bidraget også påvirker pensionskassernes betalinger af arbejdsmarkedsbidrag.
- 5) Det er lagt til grund til virkningen på arbejdsudbuddet af en generel afgiftsnedsættelse approksimativt svarer til en provenuækvivalent ændring af arbejdsmarkedsbidragssatsen. Den del af provenuet, der ikke kommer fra de direkte ændringer i husholdningernes reale disponible indkomst, antages at have samme fordelingsvirkning som den øvrige del af provenuet.
- 6) Nedsættelsen er beregnet som en proportional nedsættelse af værdiafgiftssatserne på hhv. 105 pct. og 180 pct., vedr. personbiler, mens tillæg/nedslag og andre beløbsgrænser er fastholdt uændret. Det er forudsat, at prisen på en bil ekskl. moms og registreringsafgift er uændret efter en nedsættelse af registreringsafgiften. Der er til beregning af den afledte adfærdsvirkning antaget en samlet selvfinansieringsgrad på ca. 44 pct. svarende til den skønnede virkning på ejerafgifter og brændstofafgifter, tilbageværende registreringsafgift samt arbejdsudbud. Dette skøn tager udgangspunkt i de skøn, der er lagt til grund i svaret på SAU nr. 608 af 12. juli 2013 samt SAU nr. 231 af 24. januar 2013, hvor der regnes med, at en afskaffelse har en selvfinansieringsgrad på knap 40 pct., en halvering har en selvfinansieringsgrad på 48 pct., samt at en reduktion på 1 pct. har en selvfinansieringsgrad på 95 pct. Det lægges til grund, at godt 20 pct.-point af den samlede selvfinansieringsgrad kan henføres til arbejdsudbudsvirkninger. Det er antaget, at sammensætningen af arbejdsudbudsvirkningen på hhv. timeeffekt og deltageseffekt omtrent svarer til et gennemsnit af virkningerne af hhv. en ændring i topskattesatsen og en ændring i beskæftigelsesfradraget (baseret på stilleskrueberegninger med 2013-skatte regler i 2015-niveau). Det bemærkes, at arbejdsudbudsvirkningerne er genberegnet i forhold til besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201).
- 7) Den anslåede fordelingsvirkning af en nedsættelse af registreringsafgiften er ikke umiddelbart sammenlignelig med fordelingsvirkningen af de andre betragtede skatteændringer. I opgørelsen af fordelingsvirkningen af en lavere registreringsafgift er det således forudsat, at alle bil- og motorcyklejere bliver berørt af nedsættelsen af registreringsafgiften, dvs. ikke alene dem, der i et givet år har købt bil eller motorcykel. Konkret er der taget udgangspunkt i en beregnet registreringsafgift baseret på køretøjets nypris. Denne nedskrives herefter med køretøjets alder svarende til en årlig saldoafskrivning på 10 pct.

Kilde: Egne beregninger.

Derudover er (i forhold til den oprindelige besvarelse) foretaget en rettelse vedr. deltagelseeffekten ved en nedsættelse af bundskattesatsen (punkt d. i tabel 1)². Resultaterne i tabel 1 er i øvrigt uændrede i forhold til den oprindelige besvarelse.

I besvarelsen af det aktuelle spørgsmål er det – til forskel fra de normale beregningsmæssige antagelser – i stedet hypotetisk antaget, at substitutionselasticiteten er 0,1 for alle personer uanset køn og indkomstniveau. De følgende beregninger tager dermed udgangspunkt i stiliserede beregningsmæssige antagelser, der ikke er baseret på empirisk viden, og de beregnede effekter, *jf. tabel 2*, bør derfor betragtes som hypotetiske regnecksempler.

Tabel 2

Virkning på offentlige finanser, arbejdsudbud og indkomstfordeling af forskellige skattnedsættelser med en provenuvirkning efter tilbageløb og afledt adfærd på 5 mia. kr. ved substitutionselasticitet på 0,1 for alle

	Mindreprovenu		Arbejdsudbud			Indkomstfordeling (Gini)
	Før tilbageløb	Efter tilbageløb og adfærd	I alt	Timeeffekt	Deltagelseeffekt	
a. Nedsættelse af topskattesatsen med 11,2 pct.-point ¹⁾	10,7	5,0	9.530	9.390	150	0,65
b. Topskattegrænsen øges med 600.000 kr.	10,6	5,0	10.960	10.780	180	0,61
c. Beskæftigelsesfradraget øges med 3,75 pct.-point ²⁾	7,1	5,0	1.670	-240	1.910	0,02
d. Nedsættelse af bundskattesatsen med 0,7 pct.-point ¹⁾	7,1	5,0	1.890	1.740	150	0,04
e. Nedsættelse af AM-bidraget med 0,75 pct.-point ³⁾	6,7	4,9	470	460	10	-0,00
f. Generel afgiftsnedsættelse ⁴⁾	6,7	4,9	470	460	10	-0,00
g. Nedsættelse af registreringsafgiften ⁵⁾	12,8	5,0	8.670	6.930	1.730	0,12 ⁶⁾

Anm.: Se anm. til tabel 1.

1) Se note 1 til tabel 1.

2) Det maksimale beskæftigelsesfradrag øges parallelt hermed, dvs. med 12.400 kr.

3) Se note 4 til tabel 1.

4) Se note 5 til tabel 1.

5) Se note 6 til tabel 1. Under antagelsen om en substitutionselasticitet på 0,1 for alle øges selvfinansieringsgraden via arbejdsudbuddet fra godt 20 pct. til godt 25 pct. Det fører til, at den samlede selvfinansieringsgrad stiger fra ca. 44 pct. til ca. 48 pct. Den større samlede selvfinansieringsgrad muliggør en nedsættelse af registreringsafgiften med knap 12,8 mia. kr. for tilbageløb.

6) Se note 7 til tabel 1

Kilde: Egne beregninger

² Deltagelseeffekten af nedsættelsen af bundskattesatsen i tabel 1 er beregnet til ca. 120 personer. I besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201) var effekten fejlagtigt angivet til 1.120 personer og den samlede effekt til 3.020. Der er imidlertid ikke tale om et ændret skøn, og ændringen i tabellen har således ingen betydning for de beregnede provenuvirkninger.

Lige som i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201) er de nævnte forslag a.-g. skaleret således, at den årlige svækkelse af de offentlige finanser udgør omtrent 5 mia. kr. efter tilbageløb og virkninger af afledt adfærd.

Størrelsen af de afledte adfærdsvirkninger påvirkes af den stiliserede beregningsmæssige antagelse om en substitutionselasticitet på 0,1 for alle personer uanset køn og indkomstniveau. Derfor afviger de i tabel 2 beregnede effekter fra resultaterne i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201), jf. tabel 1 ovenfor.

Fx er arbejdsudbudsvirkningen via timeeffekten ved en nedsættelse af topskattesatsen (forslag a) og en forøgelse af topskattegrænsen (forslag b) større end i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201). Det skyldes, at med Finansministeriets sædvanlige regneprincipper (hvor substitutionselasticiteten er aftagende med lønindkomsten) vil personer med relativt høje indkomster (som i udgangspunktet betaler topskat) have en substitutionselasticitet, som er mindre end gennemsnittet på 0,1. Når det imidlertid hypotetisk forudsættes, at alle (uanset indkomstens størrelse) har en substitutionselasticitet på 0,1, vil en topskattenedsættelse derfor alt andet lige indebære en større forøgelse af timearbejdsudbuddet, hvilket samtidig muliggør en større skattenedsættelse inden for rammen af et mindreprovenu på 5 mia. kr. opgjort efter tilbageløb og adfærd.

Omvendt har personer med relativt lave indkomster en substitutionselasticitet større end 0,1 med Finansministeriets sædvanlige regneprincipper. Når der hypotetisk forudsættes en substitutionselasticitet på 0,1 for alle, vil en nedsættelse af marginals-katten derfor indebære en mindre forøgelse af timearbejdsudbuddet for disse personer end med de normale antagelser. Det indebærer fx, at den beregnede timeeffekt af en forøgelse af beskæftigelsesfradraget (forslag c) – der alene indebærer en nedsættelse af marginals-katten for personer med forholdsvis lave indkomster (som ikke opnår det maksimale beskæftigelsesfradrag) – bliver mindre end i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201)³. Det indebærer samtidig, at den mulige forøgelse af beskæftigelsesfradraget - indenfor rammen af et mindreprovenu på 5 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd – bliver marginalt mindre.

Lige som i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 25 af 11. september 2014 (L201) er det antaget, at virkningen på arbejdsudbuddet ved en nedsættelse af de gennemsnitlige afgifter (forslag f) omtrent svarer til arbejdsudbudseffekten af en provenuækvivalent ændring af arbejdsmarkedsbidraget (forslag e).

³ Timeeffekten bliver konkret negativ. Det skyldes, at timeeffekten afspejler både en indkomsteffekt og en substitutionseffekt. Som nævnt bliver substitutionseffekten mindre i dette regneeksempel end i besvarelsen af FIU 25, mens indkomsteffekten - som isoleret set reducerer arbejdsudbuddet - er uændret, hvilket samlet indebærer en negativ timeeffekt.

Ved en nedsættelse af registreringsafgiften (forslag g) indebærer den alternative elasticitetsantagelse isoleret set en større samlet arbejdsudbudseffekt, herunder primært en større timeeffekt, end med de normale antagelser, *jf. tabel 1 og tabel 2*. Det afspejler blandt andet, at den forudsatte selvfinansieringsgrad øges, hvilket muliggør en større nedsættelse af registreringsafgiften inden for rammen af et mindreprovenu på 5 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon